

[Johs. Christiansen.]

foreslaar ophævet, hvad ingen formentlig kan have noget imod. Jo færre Love vi har af den Slags, des bedre er det vist.

Ministerens andet Forslag gaar ud paa dels at føre visse af de ikke tidsbegrænsede Bemyndigelser over i en ny Lov, som saa tidsbegrænses til Finansaaret 1946—47, dels at optage i denne det væsentligste af, hvad den anden af de i Fjor givne militære Bemyndigelseslove indeholdt, dels endelig at tillægge Ministeren visse andre, nye Bemyndigelser.

Om de Bemyndigelser, der overføres fra den bestaaende Lovgivning, skal jeg ingen Bemærkninger gøre, da det faktisk er en Forlængelse, det drejer sig om, en Forlængelse, der er begrundet i de givne Forhold. Det er de nye Bemyndigelser, der nu søges om, for saa vidt ogsaa, men jeg vil alligevel gerne gøre nogle Bemærkninger om dem.

Den første er Bemyndigelse til at iværksætte de fornødne Nybygninger, anskaffe Uniformer, Udrustning, Materiel, Vogne, Vaaben, Ammunition o. s. v., samt, som det hedder i Lovteksten, til at tilvejebringe forsvarlige Underbringelsesforhold for Styrkerne. Apropos Ordet „Underbringelse“ vil jeg gerne spørge, hvad i al Verden det er for et malabarisk Udtryk i en dansk Lovtekst. Jeg forstaaer naturligvis nok, at det skal have noget med Anbringelse at gøre, det, som vi Civilister i daglig Tale kalder Beboelsesforhold, men min sproglige Følelse gør nu simpelt hen Oprør over et saadant Ord, og jeg vil gerne spørge, om ikke den højtærede Forsvarsminister, der jo dog i adskillige Aar har plejet Omgang med Sprogets Skytsaander, skulde kunne finde et dansk Ord til Erstatning for dette græsselige „Underbringelse“. — Men tilbage til Bemyndigelserne. Skal der være Mening i alle de øvrige Bemyndigelser, som Lovforslaget omhandler, maa Ministeren naturligvis ogsaa være bemyndiget til at foretage de fornødne Nyanskaffelser og til at drage Omsorg for, at Soldaterne kan bo under ordentlige og forsvarlige Forhold.

Nu er vi vel nok et Par Stykker her i Landet, der synes, at det med at købe Vaaben, Materiel, Skibe o. s. v. er gaaet ganske godt ogsaa i den forrige Forsvarsministers Tid, uagtet Bemyndigelseslovene intet direkte indeholdt i saa Henseende. Hermed er naturligvis ikke sagt noget om, at den daværende Forsvarsminister var uberettiget til at købe, for hvad skulde han ellers have stillet op med de Styrker, han var bemyndiget til at indkalde. Men under alle Omstændigheder forstaaer jeg udmærket, at den

nuværende Forsvarsminister har ønsket at faa, om jeg saa maa sige, fast Lovbund under Fødderne. Her vil jeg dog finde det rigtigst, hvis der kunde indsættes en Bestemmelse om — det kan jeg ikke tro Ministeren kan have noget imod —, at Bemyndigelserne udøves i snævert Samarbejde med Finansudvalget.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg har megen Tillid til Ministerens Nøgtternhed, ogsaa paa det Omraade, der her er Tale om, men ud fra de Erfaringer, der er gjort i de første formentlig særlig vanskelige Maaneder efter Krigen, kan det paa den anden Side vel aldrig skade her at udtale sin Forventning om, at Ministeren, selv om der faktisk med en Bemyndigelseslov som denne gives ubegrænsede Indkøbstilladelser, dog alligevel ikke lader foretage Indkaldelse af større Styrker, end man til enhver Tid kan iklæde, bevæbne og skaffe ordentlige Beboelsesforhold til.

Inden jeg forlader dette Punkt, vil jeg gerne spørge, om der ikke her eller ved anden nær forestaaende Lejlighed kunde gives Offentligheden en Oversigt over, hvad der til Dato er indkøbt af Forsvarsministeriet siden Befrielsen i Fjor, hvorvidt Prisen kan siges at have staaet i rimeligt Forhold til Arten og Kvaliteten af det indkøbte, hvor store Beløb der i alt er medgaaet hertil o. s. v. Jeg husker ganske vist nok, at den højtærede Finansminister ved en tidligere Lejlighed meddelte et Par runde Tal vedrørende de militære Udgifter, men jeg tror, det vilde interessere ikke alene Rigsdagen, men ogsaa Offentligheden at se en mere detaljeret Redegørelse.

Jeg har med den allerstørste Interesse noteret mig Forelæggelsestalens Afsnit om den saakaldte Besættelsesstyrke. Jeg forstaaer Ministerens Udtalelser herom saadan, at Forhandlingen om alle de Ting, der har Betydning i denne Sag, stadig er løbende, at der med andre Ord ikke er truffet nogen endelig Afgørelse. Det ser ud, som om der ikke har kunnet gives nogen udtømmende Besked om, hvordan det oprindelig er gaaet til, at denne helt ekstraordinære Opgave er overdraget Danmark. Der er ellers ingen Tvivl om, at en Redegørelse i saa Henseende vil blive hørt med en, jeg tør vel nok sige, aldeles enestaaende Interesse af hele den danske Befolkning. Nu ved jeg for øvrigt heller ikke, hvorfor en saadan Redegørelse ikke skulde kunne gives. Der er formentlig ikke noget, man behøver at stikke under Stolen. Men givet er det naturligvis, at Offentligheden i Danmark er meget stærkt optaget af denne Sag. Utvivlsomt